

melékkel kevert agyagtalaj terül el, helyenkint majdnem tiszta dolomtkavicsba menve át.

Készítse el vizsgátevő ezen kopár terület beerdősítésének tervezetét, megjelölve a fanemeket, melyeket alkalmaz, a csemete mennyiséget, mely szükséges, a csemetekert nagyságát, melyet megtelepíteni kell; továbbá a mag-szükségletet, munkamennyiséget és átlagos árakat alapján az összes költségeket, melyekbe az erdősítés holdanként és összesen kerül.

A szóbeli vizsgák október 23-án vették kezdetüket és november 14-én fejeztettek be.

Az 57 vizsgázó közül 5 (8.8%) jól és 42 (73.7%) kielégítően képesítettnek találtatott, 10 (17.5%) pedig nem kapott oklevelet.

A folyó évben tehát mindössze 79-en nyertek erdészeti oklevelet.

1890. évi erdőőri szakvizsgák.

VIII. B u d a p e s t e n.

A f. évi erdőőri szakvizsgák Budapesten október hó 20-án vették kezdetüket s november hó 1-én fejeztettek be.

A vizsgázóbizottság tagjai voltak: H a v a s József kir. erdőfelügyelő, mint elnök, K a l l i n a Károly m. kir. erdőmester és O c s á r d Károly m. kir. főerdész-faraktárgondnok, mint vizsgálóbiztosok. Pest-Pilis-Solt-Kis-Kun vármegyét F a z e k a s Ágoston megyei aljegyző képviselte.

A vizsga letételére 63 vizsgajelölt jelentkezett.

Az írásbeli kérdések a következők voltak:

I. Az erdőbirtokos, kinek szolgálatában a vizsgajelölt áll,

kopár területek beerdősítésére, állami kedvezményképen 36000 drb. 2 éves ákác csemetét kap;

a) mit fog tenni vizsgáljelölt akkor, ha az ültetés helyére szállított ákác csemetéket 2—3 napig elültetni nem lehet?

b) hány hold kopár területet fog 36000 drb csemetével négyes hálózatban beültetni, ha a csemeték egymástól távolsága 4 láb?

c) mennybe kerül 1 kat. holdnak beerdősítése, ha az ingyen adományozott csemeték szállítása az ültetés helyéig 20 fr. ba került, s a csemeték elültetésére 80 napszám, egyenként 60 kr-jaival lett fordítva?

II. Melyek a futóhomok beerdősítésére legalkalmasabb fák? mikor kell a futóhomokon nevelt ákáczerdőket gyériteni? hány éves korukban vágatjuk az ily erdőket és mire kell vigyáznunk a vágások vezetésénél?

III. Vizsgáljelölt védkerületében „Mélykút“ nevű erdei uton egy ismerős földmivessel találkozik, ki kétlovas szekéren 2 drb 6 m hosszú, 30 cm vastag és 4 drb 6 m hosszú, 23 cm vastag nyárfát visz. A földmives jó módu gazda, rögtön bevallja, hogy a fát a „Nyárjas“ nevű erdőrészből hozta és hajlandó kiegyezkedni.

a) Leirandó, hogy miként kell a felesketett erdőörnek ez esetben eljárnia? b) Ezen kihágási eset az erdei rovatos naplóba szabályszerűen bejegyzendő.

A vizsga eredménye a következő volt: Kitűnően alkalmasnak találtatott 3, jól alkalmasnak 15, kielégítően alkalmasnak 34; 11 pedig a vizsgát nem állotta meg.

Alkalmaztatásukat illetőleg a vizsgázók közül a m. kir. kinestár szolgálatában áll 3, a m. kir. közalapok szolgálatában 3, egyházi testületek szolgálatában 9, egyházi személyek szolgálatában 6, magánbirtokosok szolgálatában 4, községek és volt urbéres közbirtokosságoknál 25, áll. ménes birtoknál 2, hitbizományoknál 6 és szolgálaton kívül 5.

Végül nem mulasztom el annak kiemelését, hogy míg egyrészt a Pest-Pilis-Solt-Kis-Kún vármegyei alsó járásléli

községek szolgálatában lévő vizsgajelöltek teljes elismerést érdemlő készütséggel jelentek meg a vizsgánál, addig megfoghatatlan közönyösségről tanuskodik az esztergomi székes káptalan szolgálatában lévő erdőőröknek a vizsgánál tapasztalt készületlensége.

Ocsárd Károly,

m. kir. főerdész-faraktárgondnok.

IX. Miskolczon.

Az erdőőri szakvizsgák Miskolczon f. évi október hó 20-án és következő napjain, részben a vármegyeház nagytermében, részben a helybeli kir. erdőfelügyelőség hivatalos helyiségében tartattak meg.

A vizsgálóbizottság tagjai V é s s e y Ferencz kir. erdőfelügyelő elnöke alatt, K á r á s z István m. kir. főerdész és Szalay József borsodmegyei erdőtiszt voltak. Borsod vármegye részéről Miskolczy Pál jegyző volt jelen a vizsgálatoknál.

A vizsga letételére a 24 folyamodó közül 22 nyert engedélyt, kik a vizsgánál valamennyien meg is jelentek. Ezek közül 1 a m. kir. közalapítványnál, 3 a m. kir. kincstárnál, 2 az egri főkáptalannál, 13 hitbizományi uradalomnál, 1 magánerdőbirtokosnál szolgál, 2 pedig szolgálton kívül áll.

Írásbeli megfejtésre a következő három kérdés adatott fel:

1. Hányféle tölgyfaj fordul elő hazánkban? Részletesen leírandó a kocsányos tölgy: melyek fájának tulajdonságai, mily czélokra használható s miféle mellékhaszonvételeket nyújt? melyek a kocsányos, kocsántalan és esertölgy megkülönböztető jelei?

2. Erdei rovatos napló készitendő és annak rovataiba egy ismert kihágó által elkövetett falopásra vonatkozó kihágási eset vezetendő be, a kártérítés és pénzbüntetés meghatározásához szükséges mellékkörülmények szabatos felemlítésével.

3. Kiszámítandó két tisztás területe, egyenként és összesen, kat. holdakban kifejezve, ha a) az egyik oly háromszöget képez, melynek alapvonala 175·5 öl, magassága pedig 57·5 öl; b) a második pedig oly ferdényalakkal bír, melynél a párhuzamosan haladó vonalak egyike 720 öl, másika 343 öl s a magasság 147 öl.

4. Kiszámítandó egy oly fatörzsnek köbtartalma, melynek hossza 16 m, középmérete 28 cm.

Az írásbeli és szóbeli vizsgák eredményének egybevétele után kitünő osztályzatot nyert 2 egyén, jót 8 egyén, kielégítőt 8 egyén, 4 egyén pedig nem nyert osztályzatot.

Mint örvendetes jelenséget nem mulaszthatom el felemliteni, hogy több erdőtiszt és erdőbirtokos, vizsgára küldött erdőőreik felelete iránt érdeklődve, a vizsgánál több ízben megjelentek. Így pl. Guha Viktor Coburg hercegi erdőmester és Bradofka Károly Coburg hercegi erdőgondnok a vizsgánál ennek egész tartama alatt jelen voltak. Az ily érdeklődés mindenesetre buzdítólag hat a vizsgajelöltre.

Szalay József,
megyei erdőtiszt.

X. Besztercebányán.

A f. évi erdőőri szakvizsgák Besztercebányán október 20-án kezdődtek s 26-án értek véget.

A vizsgálóbizottságban Solti Arnold kir. erdőfelügyelő elnöklete alatt Seyfried Károly m. kir. erdőmester és Lauko Sándor kir. alerdőfelügyelő működtek. Zólyom vármegyét különböző alkalmakkor Csipkay Károly alispán, Répási Mátyás dr. főjegyző, Lazarovich Imre központi főszolgabíró, Weisz Gyula I. aljegyző képviselték.

Vizsgára jelentkezett és engedélyt nyert összesen 32 egyén, kik közül 7 kincstári, 15 városi és községi, 3 hit-

bizományi, 2 egyházi és 5 magánuradalmi szolgálatban áll. A vizsgajelöltek közül 2 erdőőri szakiskolát végzett; ezek mindketten kitűnően tették le a vizsgát.

Az írásbeli vizsgán feltett kérdések a következők voltak:

1. Valamely délnek hajló, sovány, meszes talajon fekvő, ferdény alaku kopárterület beerdősítendő. A ferdény két párhuzamos oldala közül az egyik 125 *m*, a másik 243 *m* hosszú, a két oldal egymástól való távolsága 84 *m*.

Mily fanemű csemetékkal lesz ezen terület beültetendő? Hány csemetére lesz szükség, ha a sortávolság 1,3 *m*, a csemetetávolság pedig 75 *cm*-nek vétetik? s miért indokolt a csemetéknek ily sűrűen való ültetése?

2. Miként történik a fának csuszatókon való szállítása s milyen szerkezettel kell azoknak birniok?

3. Kinek felelős az erdőőr az erdők fenntartása érdekében kiadott rendeletek megtartásáért? milyen kötelességek hárulnak az erdőőrre ezen rendeletekből kifolyólag? mit tartozik az erdőőr tenni azon esetben, ha a birtokos vagy erdőtiszt az erdőből törvénytelen hasznót akarna huzni és erre vonatkozólag a birtokos- vagy erdőtiszttól utasításokat nyerne — és mit azon esetben, ha a bérlők vagy vállalkozók, vagy azok munkásai a birtokos tudtán kívül követnének el törvénytelen cselekedeteket?

A kérdéseket, kevés kivétellel, valamennyi jelölt sikeresen fejtette meg.

A szóbeli vizsgálatok befejeztével kitűnő osztályzatot nyert: 4 egyén (13%), jót 8 egyén (25%), kielégítőt pedig 20 egyén (62%).

Ezen kedvező eredmény azon körülménynek tulajdonítandó, hogy a magánbirtokosok is, belátva az erdőőri szakvizsga szükségességét, annak letételére szorítják alkalmazottjaikat, sőt azoknak a szolgálatban való meghagyását is a vizsga sikerétől teszik függővé. Természetes tehát, hogy az érdekeltek, állásukat látván kockára téve, szorgalommal

készültek el, s ha egyesek a számításban kevesebb jártassággal bírtak is, egyéb gyakorlati és elméleti képzettségük, a mennyire az egy községi erdőőrtől kívánható, a szolgálat igényeinek tökéletesen megfelelt.

Lauko Sándor,
kir. alerdőfelügyelő.

XI. Temesvártt.

A folyó évi erdőőri szakvizsgák Temesvártt október hó 20-án vették kezdetüket és október hó 27-én nyertek befejezést.

A vizsgálóbizottság tagjai voltak: Krivácsy Elek kir. erdőfelügyelő, mint elnök, Vadas Jenő m. kir. főerdész, erdőőri szakiskolai igazgató és Láncki Antal erdőőri szakiskolai tanársegéd, mint vizsgálóbiztosok.

A vizsgára 48 egyén jelentkezett, kik közül egytől az engedély megadása megtagadtatott, 3 pedig a vizsgától visszalépett.

Az első napon megtartott írásbeli vizsga tárgyát a következő kérdések képezték:

1. Felujtandó egy oly ferdény alaku tisztás, melynek párhuzamos oldalai 84 és 102 öl hosszúak s az oldalak egymástóli távolsága 42 öl. Mily nagy ezen terület kataszteri holdakban kifejezve, s hány csemete szükséges ezen terület beültetésére négyes hálózat alkalmazása mellett, ha a csemeték és sorok egymástól való távolsága = 2 m.

2. Mit ért vizsgajelölt „áterdölés“ elnevezés alatt? mily koru erdőknél talál az áterdölés alkalmazást s miként foganasítandó?

3. Vizsgajelölt az őrzésére bizott erdőrészben nagyobb erdei kártételt fedez fel. Miként fog eljárni a helyszínén talált károsítókkal s a kár felvételénél mily körülményekre lesz különös figyelemmel?

Az írásbeli dolgozatok úgy külalak mint tartalomra nézve, csekély kivétellel, megfelelőeknek találtattak.

A szóbeli vizsga október hó 21-én vette kezdetét. Az írásbeli és szóbeli feleletek eredményeinek összevetésével a következő osztályzatokat állapította meg a bizottság: 4 (9%) kitünő, 8 (18%) jó és 18 (41%) kielégítő bizonyítványt nyert, 14 (32%) vizsgázó ellenben a vizsgát nem állotta meg.

Lánczi Antal,

kir. szakiskolai tanársegéd.

XII. P é c s e t t.

A f. évben Pécssett megtartott erdőőri szakvizsgálatok október hó 20-án kezdődtek s 25-én fejeztettek be.

A vizsgáló bizottság elnöke Szántó István kir. erdőfelügyelő, vizsgálóbizottsági tagok pedig Cseh Bertalan pécsi püspöki erdőmester és Halász Géza kir. alerdőfelügyelő voltak.

A vizsgálatra engedélyt nyert 35 egyén közül írásbeli vizsgálatra 32 jelentkezett, ezek közül azonban egy a szóbeli vizsgálat előtt visszalépett, illetve szó nélkül távozott, s így a szóbelinél csak 31 volt jelen.

A szolgálatadó erdőbirtokosok szerint 1 a m. kir. közalapítványnál, 3 volt urbéres és más közbirtokosságoknál, 3 egyházi testületek és személyeknél, 11 hitbizományi, 12 magánuradalmaknál szolgál, 1 pedig szolgálaton kívül áll.

Az október hó 20-án megtartott írásbeli vizsgálatnál feladott kérdések a következők voltak:

1. Egy négyzet alaku tisztás, melynek oldalhossza 93·808 öl, tölgycsemetékkel beültetendő, még pedig oly módon, hogy egy katasztrális holdra 3600 csemete jusson.

Kiszámítandó ezen tisztásnak területe kat. holdakban és az ültetéshez szükséges csemeték száma.

2. Hányféle üzemmódot ismer vizsgálattevő? Miben különböznek az egyes üzemmódok egymástól? És tekintettel arra, vajjon minő termékeket akarunk az erdőből nyerni, mily üzemmódot kell a tölgy tenyésztésénél alkalmazni?

3. Mi a teendője az erdőőrnek, ha erdőégést vesz észre és a tüzet maga eloltani nem képes?

Az erdőtörvény rendelkezései értelmében ki vezeti erdőégés esetén az oltási munkálatot?

Az írásbeli kérdések megoldását s a szóbeli vizsgánál adott feleleteket egybevetve, a vizsgálóbizottság megállapodása szerint 4 kitűnően (13%), 9 jól (29%), 11 kielégítően (35%) alkalmasnak találtatott, 7 pedig (23%) nem állotta ki a vizsgálatot.

Nem hagyhatom ez alkalommal sem szó nélkül azon már sokszor említett körülményt, mennyire szükséges, hogy az erdőtisztek a vizsgálatra készülő erdőőreikkel foglalkozzanak, képességeikről meggyőződjenek s a szükséges oktatással és felvilágosításokkal ellássák őket.

Igy pl. az idei vizsgálatoknál az Inkeyeknek 4 erdőőre, közönséges somogy megyei földmivelőkből lett erdőőrök, falusi iskolát végzett, meglelt koru emberek, kiket előljáró tisztjeik oktattak, a legalaposabb készültséget, az erdőőri szolgálat minden ágában teljes jártasságot, a szükséges számításoknál a legnagyobb könnyedséget tanusították, míg mások, kik saját vallomásuk szerint csak annyi utasítást kaptak erdőtiszteiktől, hogy „tanuljon meg egy kicsit írni, olvasni és összeadni, aztán bátran odamehet“, a legegyszerűbb ismeretek hiányában bizonyítványt nem nyerhettek s amugy is gyarló javadalmazásuk mellett, előljáróik lelkiismeretlensége miatt csak költségbe verték magukat.

Sajnálatos körülményként kell felemlítenem e helyütt még, hogy egyes erdőtisztek — többek között egy nyugal-

mazott m. kir. közalapítványi erdőtiszt — az erdőöröknek a szakvizsgáláshoz való előkészítését jövedelmező keresetforrássá tették, a midőn ezen szegény emberektől mesés tandíjakat követelnek s lehető legfelületesebb oktatás után, a legszükségesebb ismeretek nélkül vizsgázni küldik őket.

Ezen lelketlen emberek zsarolásait csak az szüntetheti meg, ha a kezelő erdőtisztek maguk nyújtanak erdőöröknek segédkezet a szakvizsgálat letételéhez szükséges ismeretek megszerzéséhez.

Halász Géza,
kir. alerdőfelügyelő.

XIII. Szombathelyen.

A folyó évi erdőőri szakvizsgák Szombathelyen október hó 20—31. napjain tartattak meg.

A vizsgálóbizottságot Simenszky Kálmán kir. erdőfelügyelő elnöklete alatt Blaschek Ede herczeg Eszterházy uradalmi erdőfelügyelője és Dömötör Tihamér kir. alerdőfelügyelő, mint bizottsági tagok, Szigeti Rezső m. kir. erdész mint póttag képezték.

A szakvizsga letételére a 65 folyamodó közül 64 egyén nyert engedélyt. Az engedélyt nyertek közül 4 egyén nem jelent meg s így a vizsgáláshoz mindössze 60-an állottak elő.

A megjelentek közül hitbizományi birtokon 23-an, egyházi, személyi és testületi birtokon 10-en, vallásalapítványi birtokon 1, törvényhatósági és községi birtokon 5-en, volt urbéres és közbirtokossági birtokon 4-en, magánbirtokon 14-en szolgálnak; 3 pedig jelenleg alkalmazás nélkül van.

A jelentkezettek évről-éyre emelkedő számából s a fenti részletezésből kitűnik, hogy ugy az állam közvetlen felügyelete alá tartozó, valamint a magán erdőbirtokosok is gyekeznek erdőörökkel az 1879. évi XXXI. t. cz. 37.

§-ának c) pontjában előirt minősítési kelléket megszereztetni. Azon körülmény, hogy a törvény által szakvizsgázott erdőőr tartására nem kötelezett birtokosok erdőőrei ez év folyamán aránytalanul nagy számban jelentkeztek, csak részben tulajdonítható a magán erdőbirtokosok ügy iránti érdeklődésének; s inkább abban leli magyarázatát, hogy ezen, többnyire igen rosszul díjazott egyének a törvényes minősítés megszerzése által helyzetükön óhajtanak javítani olyképen, hogy a törvény 17. §-ában megnevezett birtokosoknál megürülő, nagyobb javadalmazással összekötött állásokra is pályázhassanak.

Írásbeli kidolgozásra a következő három kérdés adott fel:

I. Ha védkerületében falopást észlel, miként fog eljárni az esetben, ha a tettest és fát szállító kocsiját utóléri? és miként akkor, ha csak a legközelebbi faluig nyomozhatja, mert itt nyomát veszi?

II. Miben áll a gyérités? szükséges-e az erdők gyéritése? mire kell ügyelni az erdőőrnek, ha egy erdő gyéritése reá bízott?

III. Egy 3·75 kat. holdat kitevő vágásterület beültetésére hány csemete szükségeltetik négyes hálózatban, ha a csemeték egymástóli távolsága 3 láb?

Az írásbeli kérdések megfejtésénél ez idén is igen szembeötlő volt a különbség azon erdőőrök feleletei között, kik erdőtisztjuk részéről némi utbaigazítást nyertek, azokkal szemben, kik csakis önmagukra hagyatva készültek a vizsgáláshoz. A gyenge készütség különösen a németajku egyéknél volt tapasztalható, minek okát abban vélem feltalálni, hogy ezek ismereteiket hazai viszonyainkra nem mindenben alkalmazható munkákból igyekeztek elsajátítani, másrészt az illető erdőtisztek részéről sem részesülhettek a kellő oktatásban.

Nem hagyhatom említés nélkül azon méltánylandó ténykedést, mit Remann József győri püspökségi erdőmester, Jákov Géza gróf Eszterházy pápa-ugodi uradalmának erdőmestere, Szigeti Rezső m. kir. erdőgondnok és Havas Ágoston zirczi apátsági erdőmester a szakvizsgához küldött — s az összes vizsgajelöltek számának majdnem felét kitevő — erdőőrök kiképzése körül kifejtettek. Elismerést érdemel továbbá még Márton Sándor tapolczai m. kir. erdőgondnok is, ki szintén 4 községi és közbirtokossági erdőőrt küldött a szakvizsgához, kiknek — bár a vizsgát mindnyájan kiállották — valamivel gyengébb készültsége abban leli magyarázatát, hogy ezek a gondnoksági székhelytől távol lakván, nem részesülhettek elég gyakran a szükséges oktatásban.

Vajha minden szaktárs, kinek alkalma van a kiképzés körül a közjónak ily hasznos szolgálatot tehetni, nem sajnálná az időt és fáradságot s felhasználva képességét és tapasztalatait, mennél több megbízható egyént segitene az erdőőri teljes képesítés elnyeréséhez. Különösen kívánatos volna, ha ezen példát az állami kezelésbe átvett erdőkhöz kirendelt szaktársak mennél nagyobb számban követnék, miáltal az erdőtörvény rendelkezéseinek ez iránybani végrehajtását nagyon megkönnyítenék és a védkerületek szervezése körül mutatkozó nehézségek elhárításához jelentékenyen hozzájárulnának, s a birtokosokkal is, olcsóbb és megbízható védszemélyzethez segitvén őket, jót tennének.

Megemlítendőnek tartom még, hogy az írásbeli dolgozatok és szóbeli feleletek eredményét egybevetve, a vizsgajelöltek közül kitűnően alkalmasnak 5 (8·33%), jól alkalmasnak 20 (33·34%), kielégítően alkalmasnak 27 (45%) találtatott, 8 (13·33%) egyén pedig a vizsgát nem állotta meg.

Dömötör Tihamér,
kir. alerdőfelügyelő.

XIV. Pozsonyban.

Pozsonyban az idei erdőőri szakvizsga október hó 20—27 napjain tartatott meg. A vizsgálóbizottság Lászlóffy Gábor kir. erdőfelügyelő elnöklete alatt Bauhof Károly Pozsony város erdőmestere és Jenőffy Jenő kir. alerdőfelügyelő vizsgálóbiztosokból állott. Pozsony megyét Eszterházy Ernő gróf közigazgatási erdészeti bizottsági tag képviselte. Azonkívül Klempa Bertalan Pozsony megye alispánja és az erdészeti bizottság elnöke több ízben jelent meg a vizsgán és nagy érdeklődéssel hallgatta a vizsgajelöltek feleleteit. Írásbeli megfajlásra a következő kérdések tüzettek ki:

I. Vizsgajelölt utasittatik, hogy az őrzésére bizott erdőrészen 12 drb négyélűre megfaragott s egyenként 8·5 *m* hosszú, 34 *cm* széles 27 *cm* vastag tölgygerendát készíttessen a vidéken szokásos 3 frt 50 krnyi *m*³-kénti munkabér mellett; s egyidejűleg felbatalmaztatik, hogy a kidolgozott 12 drb tölgygerendát N. N. vevőnek 15 frt 20 kr. *m*³-kénti ár mellett szolgáltatassa ki s a lefizetett vételárát átvegye, azon kötelezettség mellett azonban, hogy az átvett vételárról az előállítási költségek levonása után rendszeresen beszámoljon.

Ezen feladási ügyben teendő leszámolásnál vizsgajelölt által kiszámítandó:

1. a 12 drb kidolgozott tölgygerendának köbtartalma egyenként és összesen;
2. a vevő által kifizetendő vételár darabonként és összesen;
3. a gerendák kidolgozása költsége darabonként és összesen, alapul veve a 3 frt 50 kr. *m*³-kénti munkabért; s végül
4. azon összeg darabonként és összesen, mely az előállítási költségek levonása után mint tiszta tőár fennmarad s a birtokosnak beszolgáltatandó.

II. Mi a kötelessége az erdőőrnek, ha az erdőben tüzet vesz észre?

Hányféle tűz fordulhat elő az erdőben és hogyan fog eljárni minden egyes esetben a tűz oltásánál?

III. Minő cselekmények képeznek erdei kihágást; s általánoságban mikép osztályozza azokat az erdőtörvény? Sorolja elő vizsgálótevéő egyenkint az ismert kihágási eseteket?

A szakvizsgára összesen 53 egyén jelentkezett, kik közül 49 kapott engedélyt; a vizsgánál azonban csak 48 jelölt jelent meg.

Ezek közül 16 községek és volt urbéreseknél, 12 hitbizományoknál, 16 magán erdőbirtokosoknál áll tényleges szolgálatban, 3 jelenleg hadkötelezettségének tesz eleget, és 1 szolgálaton kívül áll.

A vizgajelöltek közül 3 erdőőri szakiskolát végzett (egy külföldön) és 5 a vizsgánál másodszor jelent meg; 1 egyén pedig külföldi szakvizsgával birt.

A szóbeli vizsgánál az eziránt fennálló magas ministeri utasítás értelmében az „Erdőőr“ czimű szakkönyv szolgált vezérfonalul, azonfelül a vizsga tárgyát képezték még az erdőtörvény és a vadászati törvénynek a védszemélyzetre kiválóan fontos részei.

A vizsgálat kiválóan gyakorlati volt, a mennyiben a szóbeli vizsgálatnál a hazánk erdőségeiben előforduló összes fanemeknek és cserjéknek teljes csemete-, fa- és maggyűjteménye állott rendelkezésre, nemkülönb az erdészre fontos, káros és hasznos rovaroknak gyűjteménye oly terjedelemben, amint ezek az „Erdőőr“ czimű munkában felvételtek.

Az írásbeli és szóbeli vizsga eredményeit összevetve, a vizsgálóbizottság a következőleg osztályozta a vizgázókat: kitünően alkalmasnak találtatott 3 jelölt; jól alkalmasnak 15; kielégítően alkalmasnak 12; nem alkalmasnak találtatott 8 jelölt.

Jenöffy

A fenti közleményekben foglalt adatok alapján a folyó évben 14 helyen megtartott erdőőri szakvizsgák eredménye a következőkben vonható össze :

Megvizsgáltattak összesen 493-an; ezek közül 51-en (01%) kitünően, 142-en (29%) jól, 222-en (45%) kielégítően alkalmasnak találtattak, 78-an (16%) pedig nem állották meg a vizsgát.

A fapiacsról.

Budapest, 1890. december 15.

(B) Üzleti viszonyaink e lejáró évre nem záródnak ugyan különös kecsesgető jelenségek között, szerencsésnek mondható azonban már azon körülmény is, hogy rosszabbakká nem lettek, s hogy belföldi piacunk ez idő szerinti helyzete inkább a javulás reményét nyújtja; mert a jövő évre elegendő új építkezésre bir kilátással.

A fakivitelt illető vámügyi kérdések megoldása tekintetében a Németországgal fennforgó vámtárgyalásról s annak várható eredményéről még eddig csak a német birodalmi gyűlés tárgyalásaiból lehet némi következtetést vonni, ez pedig a mint Bamberger képviselőnek f. hó 11-én mondott beszédéből világosan olvasható, arra, hogy Ausztria-Magyarország Németországtól megkapja a differenciális tariffa kedvezményt, mely hazánkra nézve az idegen nyers anyagok s így az orosz fa ellen való versenyt megkönnyitené, — alig számíthat. Igaz, hogy Bamberger képviselő nyilatkozata nem különösen a fára szól, de általában a kereskedelmi-szerződés összes tételeire s ezért ha a gabonára és marhára netalán nehezebb is a kér-